

Barbara Thompson

andra rådgivare i Hjälpföreningens generalpresidentskap

Visa barmhärtighet och ta hand om varandra

Det bästa med besöksundervisningen är att se hur liv förändras, tårar torkas, vittnesbörd växer, människor älskas och familjer stärks.

Mina kära systrar, det är en sådan välsignelse att få vara tillsammans med er, känna er styrka och er kärlek till Herren. Tack för den kärlek och barmhärtighet ni visar andra dagligen.

När Hjälpföreningen grundades i Nauvoo vet vi att systrarna gick från hem till hem och tjänade varandra, bedömde hjälpbehov, kom med mat, vårdade sjuka och visade barmhärtighet mot varje kvinna och hennes familj.¹ Det påminner mig om skriftstället i Judas brev där det står att vi ska visa barmhärtighet och ta hand om varandra.² När jag begrundar skriftstället och vad det betyder får det mig att tänka på Frälsaren och de många gånger som skrifterna berättar om den kärlek och barmhärtighet Kristus visade alla.

I Nya testamentet står det ofta att Kristus förbarmade sig³ över folket när han tog hand om deras behov. Han förbarmade sig när han såg att de var hungriga och han gav dem mat, eller när de var sjuka och han botade dem, eller när de behövde andlig näring och han undervisade dem.

Barmhärtighet innebär att man känner kärlek till och medlidande med en annan person. Den innebär att man känner sympati och vill lindra andras lidande. Den innebär att man visar andra vänlighet och ömhet.

Frälsaren har bett oss att göra som han gjorde,⁴ att bära varandras bördor, trösta dem som står i behov av tröst, sörja med dem som sörjer,⁵ att föda de hungriga, besöka de sjuka,⁶ att hjälpa de svaga, lyfta upp händerna som hänger ned,⁷ och att "undervisa varandra om rikets lära."⁸ För mig beskriver de orden och de handlingarna besökslärare — de som tjänar andra.

Besöksundervisningen ger kvinnor möjlighet att vaka över, stärka och undervisa varandra. Precis som en lärare i aronska prästadömet fått ansvaret att "alltid vaka över kyrkan och att vara med och styrka dem"⁹ visar en besökslärare sin kärlek genom att under bön tänka på varje kvinna hon kallas att tjäna.

Syster Julie B. Beck har påmint oss: "Eftersom vi följer Jesu Kristi exempel och lära, värdesätter vi det här heliga

uppdraget att älska, känna, betjäna, förstå, undervisa och hjälpa i hans ställe."¹⁰

Idag vill jag tala om två saker:

- Hur du välsignar andra när du tjänar som besökslärare, och
- hur du välsignas när du tjänar andra.

Hur du välsignar andra när du tjänar som besökslärare

För inte så länge sedan träffade jag en grupp kvinnor i Anchorage i Alaska, USA. Det var omkring tolv kvinnor i rummet, och sex till deltog via högtalartelefon i städer runt om i Alaska. Många av de här kvinnorna bodde många mil från ett kapell. Kvinnorna lärde mig om besöksundervisning.

För att besöka varandra personligen skulle systrarna behöva flyga, åka båt eller resa mycket långa sträckor med bil. Uppenbarligen omöjliggjorde tid och kostnader deras möjligheter till hembesök. Men systrarna kände sig nära varandra eftersom de ivrigt bad för varandra och sökte den Helige Andens vägledning för att veta vad systrarna behövde, trots att de inte träffades särskilt ofta. De lyckades hålla kontakt via telefon, internet och post. De tjänade i kärlek eftersom de hade ingått förbund med Herren och önskade välsigna och stärka sina systrar.

Ett annat hängivet besökslärarpar i Demokratiska Republiken Kongo hade långt att gå för att besöka en kvinna och hennes lilla barn. Systrarna förberedde under bön ett budskap och ville veta hur de kunde hjälpa den kära kvinnan de skulle besöka. Kvinnan blev så glad över att de kom. För henne var deras besök ett budskap från himlen till henne personligen. När besökslärarna hälsade på hos henne

i hennes enkla hem upplyftes och välsignades systemen, hennes familj och även besökslärarna. Den långa vandringen kändes inte som en uppoffring. De här besökslärarna visade barmhärtighet, utövade ett gott inflytande och kvinnan välsignades genom dem.

Långa avstånd, kostnader och säkerhet förhindrar personliga månatliga kontakter på en del platser i kyrkan, men genom den personliga uppenbarelse kraft kan systrar som verkligen söker att älska varandra och som vakar över och stärker varandra finna meningsfulla sätt att utföra sin kallelse från Herren.

En inspirerad hjälpföreningspresident rådgör med sin biskop och fastställer under bön besöksläraruppdrag för att hjälpa honom vaka över och ta hand om varje kvinna i församlingen. När vi förstår sambandet mellan rådgivning och uppenbarelse förstår vi bättre vårt viktiga ansvar att tjäna och kan med större förtroende lita på att Anden ska leda vårt arbete.

Jag är en av dem som har besökt ett flertal kvinnor varje månad och sedan stolt sagt med en lättad suck: "Jag är klar med besöksundervisningen!" Ja, den del jag ska rapportera kanske är klar, men det vore tråkigt om det är enda anledningen till att jag gör den.

Det bästa med besöksundervisningen är inte att rapporterna visar att alla har besökts varje månad, utan det

bästa med besöksundervisningen är att se hur liv förändras, tårar torkas, vittnesbörd växer, människor älskas, familjer stärks, personer uppmuntras, hungriga mättas, sjuka besöks och att de som sörjer blir tröstade. Vi blir faktiskt aldrig *färdiga* med besöksundervisningen eftersom vi alltid ska vaka över och stärka varandra.

En annan välsignelse som besöksundervisningen för med sig är ökad enighet och kärlek. Skrifterna lär oss hur vi kan åstadkomma det: "Och han befallde dem att ... de skulle se framåt med en och samma blick, med en tro och ett dop, med sina hjärtan förenade i enighet och i kärlek till varandra."¹¹

Många kvinnor har berättat att de kommit tillbaka till kyrkan tack vare att en trofast besökslärare kom månad efter månad och tjänade dem, räddade dem, älskade dem, välsignade dem.

Ibland är budskapet det viktigaste ni delar med er av under ett visst besök. En del kvinnor har mycket lite andlig föda i sitt liv utöver budskapet ni ger dem. Besökslärarnas budskap i *Liahona* är budskap om evangeliet som hjälper varje kvinna öka sin tro, stärka sin familj och sträva efter att visa barmhärtighet och hjälpa andra.

Ibland är den största välsignelsen ni för med er att ni helt enkelt lyssnar. Ett lyssnande öra skänker tröst, förståelse och lindring. En annan gång kanske ni måste kavla upp ärmarna och sätta igång och arbeta i hemmet eller trösta ett gråtande barn.

Hur du välsignas när du tjänar andra.

Du välsignas på många sätt när du tjänar andra. Ibland har jag sagt: "Äsch, jag måste göra mina hembesök!" (Det var då jag glömde att jag skulle besöka och undervisa kvinnor. Det var då jag tyckte att det var en belastning istället för en välsignelse.) Jag kan uppriktigt säga att när jag gick på mina besök

kändes det alltid bättre. Jag lyftes upp, kände mig älskad och välsignad, ofta mycket mer än systrarna jag besökte. Min kärlek till systrarna ökade. Min önskan att tjäna ökade. Och jag såg att det här var ett underbart sätt som vår himmelske Fader gett oss att vaka över och ta hand om varandra.

Andra välsignelser som kommer av att vara en besökslärare är att vi lär känna och blir vän med personer som vi annars kanske inte skulle ha lärt känna så väl. Ibland får vi tillfälle att vara ett svar på någons bön. Dessutom är personlig uppenbarelse och andliga upplevelser nära förenade med besöksundervisningen.

Jag har upplevt några av mina mest ödmjukande, glädjefyllda och andliga erfarenheter när jag varit hemma hos kvinnor i min egen församling eller runt om i världen. Vi har undervisat varandra om evangeliet. Vi har gråtit tillsammans, skrattat tillsammans och löst problem tillsammans, och jag har upplyfts och välsignats.

En kväll i slutet av en månad förberedde jag mig för att resa bort och kom på att jag inte hade besökt en av mina systrar. Det var ganska sent på kvällen. Jag hade inte bestämt tid med henne. Jag ringde inte. Jag hade ingen kamrat. Men jag beslöt mig för att det var viktigt att jag besökte min vän Julie. Julies dotter Ashley led av medfödd benskörhet. Trots att Ashley då var nästan sex år gammal var hon mycket liten och kunde inte göra mycket annat än att röra på armarna och tala. Hon låg på en fårfäll hela dagen, varje dag. Ashley var ett lyckligt, glatt barn och jag älskade att träffa henne.

Just den här kvällen som jag besökte dem bad Julie mig stiga på och Ashley ropade att hon ville visa mig någonting. Jag gick in och ställde mig på knä bredvid Ashley och

hennes mor ställde sig på andra sidan. Ashley sade: "Titta vad jag kan!" Med lite hjälp från sin mor kunde Ashley vända sig på sidan och tillbaka igen. Det hade tagit henne nästan sex år att nå det underbara målet. När vi klappade händerna och hurrade och skrattade och grät tillsammans under det speciella ögonblicket tackade jag min himmelske Fader för att jag hade gått ut som besökslärare och inte gått miste om den underbara händelsen. Trots att det var många år sedan och ljuvliga Ashley har gått bort sedan dess kommer jag alltid att vara tacksam över att jag fick dela den speciella upplevelsen med henne.

Min egen kära mor var en underbar och hängiven besökslärare under många år. Hon tänkte alltid på hur hon kunde vara till välsignelse för familjerna hon besökte. Hon tänkte speciellt på barnen hos kvinnorna hon besökte eftersom hon ville stärka familjen. Jag kommer ihåg hur en femåring sprang fram till min mamma i kyrkan och sade: "Du är min besökslärare. Jag älskar dig!" Det var en

välsignelse för min mor att få vara delaktig i dessa underbara kvinnors och deras familjers liv.

Inte alla upplevelser man får som besökslärare är varma och underbara. Ibland är det svårt, som när man besöker ett hem där man inte riktigt är välkommen eller när det är svårt att träffa en syster som är mycket upptagen. Det kan ta längre tid att bygga upp en bra relation till vissa systrar. Men när vi verkligen försöker älska, ta hand om och be för system hjälper den Helige Anden oss att finna ett sätt att vaka över och stärka henne.

President Thomas S. Monson är en mästare på att tjäna på Frälsarens sätt. Man ser honom ständigt besöka och hjälpa andra. Han har sagt: "Det finns människor omkring oss som behöver vår uppmärksamhet, vår uppmuntran, vårt stöd, vår tröst och vår vänlighet ... Vi är Herrens händer här på jorden, med uppdraget att tjäna och lyfta hans barn. Han är beroende av var och en av oss."¹²

"Och ingen kan hjälpa till i detta verk om [hon] inte är ödmjuk och

fylld av barmhärtighet och har tro, hopp och kärlek samt är måttlig i allt, vad som än skall anförtrors i [hennes] vård."¹³

Kvinnorna vi är besökslärare för har anförtrors i vår vård. Låt oss visa kärlek och barmhärtighet och på så sätt verkligen hjälpa dem som har anförtrors i vår vård.

Systrar, jag älskar er. Det är min bön att ni ska känna vår himmelske Faders och vår Frälsares Jesu Kristi kärlek. Jag vittnar för er om att Frälsaren lever, i Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se Jill Mulvay Derr, Janath Russell Cannon och Maureen Ursenbach Beecher, *Women of Covenant: The Story of Relief Society* (1992), s. 32–33.
2. Se Jud 1:22.
3. Matt 9:36; 14:14.
4. Se Joh 13:15.
5. Se Mosiah 18:8–9.
6. Se Mosiah 4:26.
7. Se L&F 81:5.
8. L&F 88:77.
9. L&F 20:53.
10. Julie B. Beck, "Hjälpföreningen: Ett heligt verk", *Liahona*, nov. 2009, s. 113.
11. Mosiah 18:21.
12. Thomas S. Monson, "Hur har jag hjälpt någon idag?", *Liahona*, nov. 2009, s. 86.
13. L&F 12:8.